

LIND *Tilia spp.*

- ▶ I Sverige växer två arter av lindsläktet naturligt. Vanligast är skogslind (*Tilia cordata*). Bohuslind (*Tilia platyphyllos*) växer bara på ett fåtal platser i norra Halland och Bohuslän.
- ▶ Vår vanliga, odlade parklind (*Tilia x europaea*) är en korsning mellan skogslind och bohuslind.
- ▶ Skogslinden är vanlig i södra och mellersta Sverige och trivs på leriga, näringsrika och väl-dränerade marker. Kan bli 20-25 m hög.
- ▶ Lövsprickningen infaller i början av maj och blomningen äger rum under högsommaren.
- ▶ Pollineras av insekter och de gulvita, nektarrika blommorna gillas av t.ex. bin.
- ▶ Veden är ljus gulvit utan synlig skillnad mellan splint och kärna. Virket har en påtagligt besk doft.
- ▶ Lämpar sig väl för sniderier och skulpturer. Många medeltida kyrkoskulpturer liksom regalskeppet Vasas skulpturer är snidade i bl.a. lind.
- ▶ Innerbarken har ett segt och tunt bastskikt som förr användes till bl.a. korgar, rep och mattor.
- ▶ Misteln parasiterar gärna på lind.
- ▶ En känd egenhet hos parklindar är den ofta stora förekomsten av bladlöss. Sommartid kan lössens exkrementer, "honungsdagg", falla över parkbänkar och parkerade bilar.

TRÄSNIDERIER

LINDMÄTARE

MISTEL

